

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/88/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713205868
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6713205868.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci navrhovateľa R. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. hrad XXX/X, XXX XX C., štátne občianstvo: SR, proti odporkyni S. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. hrad XXX/X, XXX XX C., štátne občianstvo: SR, o návrhu na určenie výživného na nerozvedeného manžela, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporkyni náhradu trov konania voči navrhovateľovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 03. 04. 2013, ktorý bol doručený súdu dňa 03. 04. 2013 domáhal voči odporkyni uloženia povinnosti prispievať mu na výživu manželským výživným v sume 60,- Eur mesačne, so splatnosťou vždy do 30. dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom podania návrhu na súd k jeho rukám. Návrh odôvodnil tým, že manželstvo s odporkyňou uzavreli v roku 1987 na Obecnom úrade v Dobrej Nive. Z manželstva sa im narodili 3 deti, ktoré sú už plnoleté. Ich manželstvo s odporkyňou doposiaľ trvá. Z dôvodu pretrvávajúcich nezhôd medzi nimi sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti už pred 15 rokmi. Odvtedy žije s družkou, s touto majú vlastnú rodinu, spoločne vychovávajú 6 maloletých detí. On je v súčasnosti bez zamestnania, odporkyňa tiež. S odporkyňou sú však stále posudzovaní na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako manželia spoločne pre účely sociálnej dávky v hmotnej núdzi. Túto výlučne poberá odporkyňa a to v sume 160,- Eur mesačne. Preto podal predmetný návrh. V návrhu ešte doplnil, že dňa 06. 03. 2013 odporkyňa podala na Okresnom súde Zvolen návrh na rozvod manželstva, doposiaľ o jej návrhu nebolo rozhodnuté. Sám nevlastní žiaden majetok väčšej hodnoty, je však spoluvlastníkom 1-izbového bytu 3. kategórie, v ktorom býva odporkyňa. On býva v rodinnom dome po starej matke, ktorého však nie je vlastníkom.

Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 14. 05. 2013 s tým, že účastníci konania sa na pojednávanie neustanovili, u obidvoch z nich doručenie predvolania bolo vykázané riadne a včas, navrhovateľ neúčast' na pojednávaní ospravedlnil z finančných dôvodov, súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti a aj s rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti, odporkyňa neúčast' na pojednávaní neospravedlnila, nepožiadala zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, keď potom súd za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie vec na tomto pojednávaní prejednal v neprítomnosti účastníkov konania, keď pritom prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy podľa § 101 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, keď zistil tento skutkový a právny stav:

Zo spisu Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 7C/32/2013 súd zistil, že účastníci konania sú manželmi, boli manželmi, keď manželstvo uzavreli dňa 24. 02. 1988. Z ich manželstva maloleté deti nepochádzajú. Ich manželstvo zaniklo rozvodom na základe rozsudku Okresného súdu Zvolen, č.k. 7C/32/2013-11 zo dňa 13. 05. 2013, ktorý v čase rozhodovania o predmetnom návrhu nebol ešte právoplatný.

Zo spisu Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 10C/88/2013 súd zistil, že obdobný návrh ako navrhovateľ, ale v opačnom procesnom postavení podala v označenom súdnom konaní odporkyňa, keď sa tu domáhala voči navrhovateľovi určenia manželského výživného v sume 60,- Eur mesačne, počnúc dňom podania návrhu na súd. O jej návrhu bolo súdom rozhodnuté rozsudkom č.k. 10C/88/2013-25 zo dňa 13. 05. 2013, ktorým súd jej návrh zamietol, keď v čase rozhodovania o predmetnom návrhu v tejto veci tento rozsudok nebol právoplatný.

Zo správy Mesta Zvolen zo dňa 24. 04. 2013, ktorá bola doručená súdu dňa 25. 04. 2013 súd zistil, že navrhovateľ je prihlásený k trvalému pobytu na adrese Q. hrad XXX/X, C., keď na rovnakej adrese k trvalému pobytu je prihlásená i odporkyňa.

Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Zvolen zo dňa 22. 04. 2013, ktorá bola doručená súdu dňa 30. 04. 2013 súd zistil, že ani navrhovateľ, ani odporkyňa nepoberajú žiadne dávky vyplácané sociálnou poisťovňou.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen zo dňa 07. 05. 2013, ktorá bola doručená súdu dňa 10. 05. 2013 súd zistil, že navrhovateľ je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 23. 01. 2012, pričom jeho evidencia trvá, odporkyňa je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie od 02. 05. 2012, pričom jej evidencia stále trvá.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen zo dňa 03. 05. 2013, ktorá bola doručená súdu dňa 06. 05. 2013 v súdnom konaní Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 10C/88/2013 súd zistil, že navrhovateľ je poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi priznanej preddavkovo ako spolu posudzovaná osoba spoločne s U. A.r. XX. XX. XXXX od 01. 04. 2013, keď títo spoločne poberajú túto dávku t.č. vo výške 297,10 Eur mesačne. Odporkyňa je poberateľkou dávky a príspevkov v hmotnej núdzi od 01. 01. 2004, t.č. vo výške 119,10 Eur mesačne.

Z výsluchu navrhovateľa zo dňa 13. 05. 2013 vykonaného v súdnom konaní Okresného súdu Zvolen sp. zn. 10C/88/2013 súd zistil, že tento t.č. býva na adrese V. XXX, XXX XX J., s odporkyňou nežijú v spoločnej domácnosti 15 rokov. Je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, momentálne tak ako uviedol pri výsluchu nie je poberateľom žiadnych dávok v hmotnej núdzi. Žije s družkou U. A.. S touto pre účely sociálnych dávok je spoločne aj posudzovaný, žiadosť o sociálne dávky si podal, ale peniaze ešte nedostal.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Európske rodinné právo je založené na princípe solidarity v manželských vzťahoch, ktorá sa transformuje do ustanovení o životnej úrovni manželov počas trvania manželstva a tiež do ustanovení zabezpečujúcich pre manželov podiel na spoločnom majetku alebo podiel na majetku toho druhého za obdobie trvania manželstva. Požiadavka, aby manželia mali rovnakú životnú úroveň, je odôvodnená okrem princípu solidarity aj rovnakých postavením v právach a povinnostiach vyplývajúcich z manželského zväzku. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva a zaniká rozvodom alebo smrťou jedného z manželov. Zásadne teda trvá počas celého trvania manželstva. Bez ohľadu na to, či manželia spolu žijú, alebo nie, vyžaduje sa, aby mali rovnakú životnú úroveň. Aj pre priznanie výživného od manžela však platí ustanovenie § 75 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi. Návrh na určenie vyživovacej povinnosti voči manželovi možno podať nielen vtedy, ak na strane jedného z manželov existuje sociálna odkázanosť, ale aj vtedy, ak je spravodlivé dorovnať ich rozdielnu životnú úroveň.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný, preto ho v celom rozsahu zamietol. Účastníci konania sú manželmi, manželstvo uzatvorili dňa 24. 02. 1988, ich manželstvo právne trvá, keď rozsudok o rozvode ich manželstva Okresného súdu Zvolen, č.k. 7C/32/2013-11 zo dňa 13. 05. 2013 doposiaľ nenadobudol právoplatnosť. Z manželstva účastníkov maloleté deti nepochádzajú. Manželia v spoločnej domácnosti nežijú 15 rokov. Napriek tejto skutočnosti majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť v zmysle § 71 ods. 1 Zákona o rodine, keďže ich manželstvo doposiaľ trvá, pretože rozsudok o rozvode ich manželstva doposiaľ nenadobudol právoplatnosť. Skúmajúc ich životnú úroveň súd však dospel k záveru, že táto je v zásade rovnaká, keďže obidvaja sú nezamestnaní, evidovaní na úrade práce ako uchádzači o zamestnanie a sociálne odkázaní. Navrhovateľ je poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi priznanej preddavkovo ako spolu posudzovaná osoba spoločne so svojou družkou U. A., nar. XX. XX. XXXX, keď od 01. 04. 2013 poberajú túto dávku vo výške 297,10 Eur mesačne, odporkyňa je tiež sociálne odkázaná, je poberateľkou dávky a príspevkov v hmotnej núdzi od 01. 01. 2004, t.č. vo výške 119,10 Eur mesačne. U odporkyne nebol zistený žiaden príjem, ktorý by odôvodňoval okolnosť, žeby táto mala vyššiu životnú úroveň ako navrhovateľ. Jej príjmom je dávka a príspevky v hmotnej núdzi, keď potom navrhovateľ podal voči nej nedôvodne návrh na určenie manželského výživného, pretože táto je sama sociálne odkázaná. Navyše súd posúdil návrh navrhovateľa za nedôvodný i preto, lebo ako sám uvádza navrhovateľ, tento sa z domácnosti odsťahoval už pred 15 rokmi a od tohto času žije s družkou, s ktorou má vlastnú rodinu a spoločne vychovávajú 6 maloletých detí. Nakoľko v súdnom konaní nebolo preukázané, žeby manželia mali rozdielnu životnú úroveň, ktorá by opodstatňovala návrhu vyhovieť, súd návrh navrhovateľa zamietol. Pri rozhodovaní tiež vychádzal z ustanovenia § 75 ods. 2 Zákona o rodine, keď prihliadol i na to, že navrhovateľ už 15 rokov žije s inou ženou, s ktorou vychovávajú spolu 6 maloletých detí, teda zdieľa 15 rokov spoločnú domácnosť s inou ženou, preto by bolo v rozpore s dobrými mravmi, aby odporkyňa bola zaviazaná na platenie manželského výživného.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p. Odporkyňa bola v konaní úspešná, navrhovateľ neúspešný, odporkyňa by podľa zásady úspechu a neúspechu v konaní mala v zásade ako úspešná účastníčka konania nárok na náhradu trov konania, keby ich navrhla priznať. Odporkyňa nenavrhlala priznať trovy konania, keď o trovách konania rozhoduje súd len na návrh, preto súd úspešnej odporkyni náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom

rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolať proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
 3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
 4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
 5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
 6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
 7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
 8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
 9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
 10. bol odvolacím súdom schválený zmier
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)